

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2016. július 31.

A hét szentje: VIANNEY SZENT JÁNOS áldozópap

Édesanyja Isten szolgálatára nevelte, de a francia forradalom, majd az anyagi nehézségek lehetetlenné tették taníttatását. Földműves munkát végzett, de hő vágya volt, hogy pap lehessen. 19 éves korában sikerült iskolába kerülnie, de igen sokat küzdött a tanulással. A szemináriumban a fogyatékos latin tudása miatt nehezen végezte tanulmányait. 29. évesen pappá szentelték, káplán lett, majd Ars plébánosa. A vallástalan falut néhány év alatt megváltoztatta, híre bejárta az egész országot. Nagyra értékelték őt, mint gyóntatót, a hívek mindenfelől sereglettek hozzá, és tanácsait tisztelettel fogadták. Súlyos kísértések és testi fájdalmak gyötörték, mégis mindig mindenkinek szeretettel állt szolgálatára. Az eucharisztikus Jézus volt életének középpontja. 74 évesen halt meg. XI. Pius pápa avatta szentté 1925-ben, és tette meg a plébánosok és lelkipásztorok védőszentjévé.

PLÉBÁNIAI NAP A JÓZSEFVÁROSBAN

(Ahol 2-en vagy 3-an összegyűlnek a nevemben, én ott vagyok)
Szeptember 17-én (szó) plébániai nap lesz a Józsefvárosi Szent József templomban, a plébánián és a Horváth Mihály téren. A plébánia közösségei (KÉSZ, cserkészet, Regnum Marianum, III. Világ Szegényeinek Szolgái, Házasság hétvége stb.) mutatkoznak be, adnak programot a plébánia közösségéhez tartozóknak: kicsiknek és nagyoknak egyaránt. A program célja: a közösség formálás, a plébánia közösségének építése, megerősítése. Lesznek gyerek programok (kézműveskedés, akadályverseny), előadás a keresztyén művészetről, házasságról és még sok más. A közösségek filmes bemutatkozása is lesz a plébánia megújult alagsorában. A program misével zárul.

Barna Gábor szervező

MISSZIÓS BIBLIA TÁBOR KŐSZEGEN

11-16. között újra találkozhattunk a verbita atyákkal, akiket múlt évben a plébániai missziós héten megismertünk. Betekintettünk abba a lelkeségbe, mellyel megszólítják a különböző rétegből, nemzetiségből származó gyermekeket, fiatalokat. Délre, kalandos úton mi is megérkeztünk Tóni atyával. Finom ebéd várta az ország különböző pontjából érkező gyerekeket, 7-14 éves korig. Számháború és esti tábortűz alatt megismerhettük egymást. A 61 gyermek testi-lelki felüdülését, gazdagodását munkálták a szervezők és a segítők. A tábor jelmondata: Tegyetek jót! E nemes cél megvalósítása szötte át az összes programot. A nemzetközi, zenés napi misék, a szentségimádás, a taizei imaóra hatotta át tábor napjait. A várostörténeti vetélkedőn bejárhattuk, megcsodálhattuk Kőszeg nevezetességeit. Sportversenyeken, akadálypályákon megerősödött ifjúság, jó erőletben indult a Kőszeg hegyi Hét forráshoz, ahol mise és közös ebéd élménye gazdagította őket. Kézműveskedtek, alkotásaikkal megajándékozták egymást és az otthon levőket. Az utolsó nap este megelevenedett az irgalmas samaritánus története eredeti és modern feldolgozásban. Ezután pantomimosok, táncosok és énekesek műsora, majd a „Ki mit tud?” következett. Végül az őrangyalok is felfedték kilétüket, megkoronázva az egész heti imádságos és segítő közbenjárását a védenekéért. Az egész tábor az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlásával telt el, szívünkbe vésve azt a gondolatot, hogy „A felebaráti szeretet legnagyobb cselekedete az evangélium hirdetése.”

Szaszko Vali és Konrád Ágnes

KERÜLETI CSERKÉSZTÁBOR HOMOKBÖDÖGÉN
Idén Homokbödögére mentünk táborozni a cserkészekkel. Ne-

kem ez volt az első, mikor nem csak a csapattal, hanem az egész kerülettel mentünk. Ez azt jelenti, hogy az összes pesti cserkészcsoporttal, így 1500 cserkészel táboroztunk közösen. Így sok különleges program és feladat volt. Például egyik este a teljes táborral közösen tartottunk tábortűzet, amikor egy egész hajót felgyújtottak. Az árboca legalább 5 méteres volt, és még vitorlát is kötöttek rá. Szintén a nagy létszám miatt kellett menni baltázni is. Ez azt jelentette, hogy 12 órán keresztül különböző helyeken állomásoztunk, és minden arra járó idegent meg kellett állítani, és ellenőrizni, hogy mit akar a tábor területén. Emellett a saját táborhelyünkön minden este kellett őröködni, ami nagyon izgalmas, főleg, ha állatok is vannak a közelben. A táboroknak mindig van keretmeséje. Ez most vikinges volt, amiben a legötletesebbek a jelmezek voltak, hiszen néhányan igazi állatszörmét is hoztak, és majd minden vezető szarvas sisakot hordott. Az étkezések különösen ízlettek. Ránk egy kedves házaspár főzött, és szerencsére mindig rengeteg ételt kaptunk. Egyik délelőtt főzőversenyt tartottunk. Sajnos az eső zuhogott, de ponyvák alatt így is sikerült. Közben az egyik kocsi-ban bekapcsoltak zenét, ezért aki akart, az esőben táncolhatott. Délután is tartottunk közös táncot, akkor is esett, de mégis jól éreztük magunkat. E napon jött ki a híradó is, és mivel a többi csapat az eső miatt a sátrában pihent, csak minket vettek fel. Tetszetek a tábortűzek, de sajnos több is elmaradt. Mindig hatalmas élmény 100 emberrel este 11-kor énekelni és játszani. Mivel a táborban olyan sokan voltunk, 4 napon is felosztottak minket korosztályok szerint, és így szervezték a programokat. Volt kézműves, sportnap, akadálypálya, strandolás (a hidegben). Az utolsó nap közös vásárnap volt, amikor el lehetett menni a központi rétre, ahol rengeteg foglalkozást tartottak. Az eső miatt itt is megvariálták a csoportokat, és mi voltunk az elsők, ezért még nem minden működött, de szerencsére szép bőrkarkötőket tudtunk készíteni, az arcfestést és néptáncot is kipróbáltuk. Délután a saját táborhelyünkön fejeztük be a programokat, ahol fontunk, hennáztunk és különböző relaxációs lehetőségeink voltak, mint például festegetés, vagy egymás labdákkal dobálása. Jó volt a tábor, és már most várom a következőt. *Pál Dorottya*

AZ ÉLET IGÉJE - 2016. augusztus

"Egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok." (Mt 23,8)

Az élet igéjét immár több mint hetven éve éljük. Kezünkbe vesszük, elolvassuk a magyarázatot, de a célunk az, hogy bennünk maradjon maga a mondat, a szentírási részlet, mely nem egyszer Jézustól származik. Az élet Igéje nem egyszerű elmélkedés, hanem Jézus szól hozzánk, arra hív, hogy megéljük. Mindig szeretetre készítenek, az életünk odaajándékozására. Chiara Lubich kezdeményezése volt, ő így beszél erről: "Éheztem az igazságot, ezért filozófiát tanultam. Kerestem az igazságot, és – mint sok más fiatal – azt hittem, hogy a tanulmányokban találom meg. De ekkor megszületett bennem az egyik nagy felfedezés, amely a Mozgalom keletkezésére jellemző, s azonnal elmondtam társaimnak: Minek keressük az igazságot, amikor az megtestesülten él Jézusban, az Istenemberben? Ha az igazság vonz minket, hagyjunk el mindent, és keressük, majd kövessük Őt. Így is tettünk."¹ Kezükbe vették az Evangéliumot, és végigolvasták minden igéjét. Egészen újnak találták. Jézus minden szava ragyogó, teljesen isteni fényvel árasztotta el őket. "Szavai egyedülálló, örök igék, melyek (□) lenyűgöztek bennünket: isteni képszerűséggel íródtak (□). Az élet igéi voltak, ame-

lyeket gyakorlattá kellett váltani: *egyetemes igék* – térben és időben. Szavai nem egyszerű emlékek, még akkor sem, ha a múltban hangzottak el, hanem olyan szavak, amelyeket Ő ma intéz mindannyiunkhoz és minden idők minden egyes emberéhez.²

Vajon valóban Jézus a Mesterünk?

Sokféle életfelfogást kínál a környezetünk, sok szellemi mester vesz körül, némelyik eltévelyedett és még erőszakra is buzdít, mások azonban becsületes és tisztán látó emberek. Jézus igéi mégis elragadóan mély tartalommal és erővel bírnak, semmilyen filozófus, politikus vagy költő szavaihoz nem hasonlíthatók. Az élet igéi, megvalósíthatók és Isten életét közvetítik, ezért teljessé teszik a létet.

Minden hónapban kiemelünk egyet, így lassan a lelkünkbe vésszük és átalakít bennünket az Evangélium. Segít, hogy elsajátítsuk Jézus gondolatait, és ez képessé tesz, hogy választ tudjunk adni az élet legkülönbözőbb helyzeteire. Jézus lesz a Mesterünk.

Néha együtt olvassuk el az élet igéjét. Azt szeretnénk, hogy maga Jézus, a nevében egyesült emberek között jelen lévő Fel-támadott magyarázza meg, alkalmazza a jelenre, és Ő mutassa meg, hogyan váltsuk gyakorlattá.

Az élet Igéjének legnagyobb újdonsága az, hogy megoszthatjuk a megélése során szerzett tapasztalatainkat, és a kapott kegyelmeket, ugyanúgy, ahogy azt Chiara elmondja a kezdetekről. Ez ma is érvényes: "Éreztük, hogy el kell mondanunk a többieknek, amit megtapasztaltunk; azért is, mert tudatában voltunk, hogy ha *odaajándékozunk* tapasztalatunkat, az megmarad benső életünk épülésére, míg ha nem ajándékozunk oda, lelkünk lassanként elszegényedik. - Az ígét intenzíven éltük tehát egész nap, és eredményeit nemcsak egymásnak mondtuk el, hanem azoknak is, akik csatlakoztak az első csoporthoz. (□) Amikor éltük az ígét, akkor már nem én éltem vagy nem mi éltünk, hanem az ige bennem, az ige a csoportban. Ez keresztény forradalom volt, annak minden következményével együtt."³ És ez ma is lehetséges.

Fabio Ciardi

TITKOS ALAGÚTRENSZER VAGY CSAK LEGENDA?

Gobbi Hilda emlékezete: „Egyszer a Vasas Székházba mentünk szavalni – a Magdolna utcában volt –, a Baross utcánál le-szálltunk a villamosról, és gyalogszerrel ballagtunk tovább. Van ott egy templom. Hirtelen elénk ugrik egy fiatal srác, és azt mondja: - Ne menjenek!

- Hogyhogya ne menjünk?

- Ne menjenek, mert az egész rész körül van véve hekusokkal.

- Mi az ördög!

- Jöjjenek velem – mondta, és bevitt minket a templomba.

Egy fiatal káplán jött elénk; nagyon csöndesen s nagyon kedvesen csak ennyit mondott: 'Parancsoljanak...'. Levezetett bennünket egy pincészerű helyiségbe, átmentünk egy folyosón, s akkor így szólt: 'Itt nyugodtan fölmehetnek, kérem.' Felmentünk, s ott találtuk magunkat száz méterre a Vasas Székháztól. A rendőrkordonon belül voltunk! De sajnálom, hogy nem láttam többé azt a papot. A nézőtér zsúfolt volt. Kimentünk a színpadra, s még mielőtt a taps fölcsettant volna, szájunkra tett ujjal csöndet intettünk. A közönség megértett minket. A rendőr- és detektívkordonon belül megtartottuk a magyar irodalom estjét, halotti csöndben. Felemelt öklök helyettesítették a tapsot, s ez még sokkal szebb volt. (Közben..., 1982)

Kecskeméti Kálmán visszaemlékezése

Az igazán nagy harcok idején mi a pincében voltunk, majdnem két hetet töltöttünk ott. A Corvin közből visszavonuló forradalmárok a mi házunkat tartották stratégiaileg alkalmasnak arra, hogy hosszabb védelemre berendezkedjenek. A mi ablakunkban géppuskaállást csináltak. A fotón a lakásunk belsejében látható belövés egy tank belövése, ami nagy lyukat vágott a közfalon. Külön érdekessége a házunknak, a Baross utca 86-nak, hogy két házzal arrébb van a Vasas Székház, ahol a Rajk-per volt. Annak idején, a Rajk-per idején, valószínűleg biztonsági okokból, egy alagutat építettek a házunk pincéjéből a Vasas Székházba. 1956-ban ez még létezett, egy téglafallal volt elfalazva. Azt kiütötték, a forradalmárok így menekülési útvonalat tudtak biztosítani maguknak.